

Peter van Petegem, 162 - 180408

Met: Anja, 111

Eindelijk weer een tocht in het mooie Vlaams Belgische land en één van de mooiste tochten op voorhand. Dus na een korte nacht vroeg uit de veren.

Even een stapje terug. De zaterdag was anders dan gebruikelijk, maar wel een ontspannen happening. We hadden ons ingeschreven voor de "Legends of Rock" in de Silverdome te Zoetermeer. Anja was 's morgens naar haar moeder geweest en heeft dus tijdig de zomerkleding uitgezocht voor haar. Mijn dagprogramma was een relaxte zaterdagochtend en daarna training geven bij Doing. We hadden bij de Silverdome omstreeks 17:15 uur afgesproken, Anja werd door Thomas getaxied.

Het was een geweldige keuze geweest, niet al te druk en bands die de echtheid probeerden te evenaren. Hoogtepunt voor ons was Metallica, waarbij ik nog een biertje van een aanhangster kreeg aangeboden voor ons enthousiasme. Helaas moesten we Led Zeppelin en ACDC laten lopen, anders hadden we het bed mogelijk geheel niet gezien. Om 11:30 uur gingen de luikjes dicht,

Om 5:00 uur het alarm tot vertrek. Snel de kleren in, eten, wagen laden en de nog donkere ochtend in. Het beloofde wel een aangename fietsdag te worden met minimale kans op een buitje. Gaandeweg ontloek de ochtend in een mysterieuze sluier van mist en een zonnetje dat wel wilde maar nog niet echt de kans kreeg. De herfstkleuren voorzichtig in de bomen aan de kanten van de weg en al gaandeweg langzamerhand meer reliëf in het landschap. Bij Brakel was het al volledig dag, maar de zon had zijn slag gemist en moest (nog) buigen voor de wolken.

Afgesproken dat we ieder eigen tempo zouden rijden en ik dus niet met Anja zou opstarten. Dat was goed ook, want al na 2,5 km dook de Ten Bossche op, waar ik haar sowieso achter me had moeten laten, ondanks dat ik ook niet volledig wilde aanzetten. Dat was maar goed ook, want desondanks was een dergelijke inspanning direct al teveel voor mijn zwakke neus. Pas na 20 minuten en rustig fietsend kon het bloede gestopt worden. Dit is iedere keer als ik ineens een inspanning moet doen en als ik eenmaal warm gelopen ben en de bloeddruk dus opgebouwd is, is er niets aan de hand. Dat is geruststellend voor het overige deel van de Peter van Petegem.

Zoals verwacht hadden ze naast een nieuw parcours weer de mooiste weggetjes door de weilanden en bossen gevonden. Deze leidde ons ook door de prachtige dorpen en gehuchten en voerde ons menigmaal om de plaatselijke kerkjes heen, heel authentiek en nostalgisch. Natuurlijk hadden ze ons ook de nodige heuvels en kasseienstroken voorgeschoteld, kort en lang, sommige relatief steil, maar allen logisch en uitdagend gelegen in dit

Genieten.

natuurlijke terrein.

Wel stond er een stevige bries vanuit het zuiden, waar we de heenweg en het laatste stuk van de tocht toch enige tegendruk van kregen. Windkracht 2 lijkt niets, maar waar de bomen en bosschages het nog niet afremmen heb je er als fietser toch enigszins last van. Maar goed, dan moet je maar niet willen fietsen.

Anja had al snel haar regenjasje uitgetrokken omdat het warmer was dan gedacht. Tot aan de eerste pauze heb ik nog met beenstukken gereden, daarna werd het warmer en ook de zon liet zich wat vaker zien.

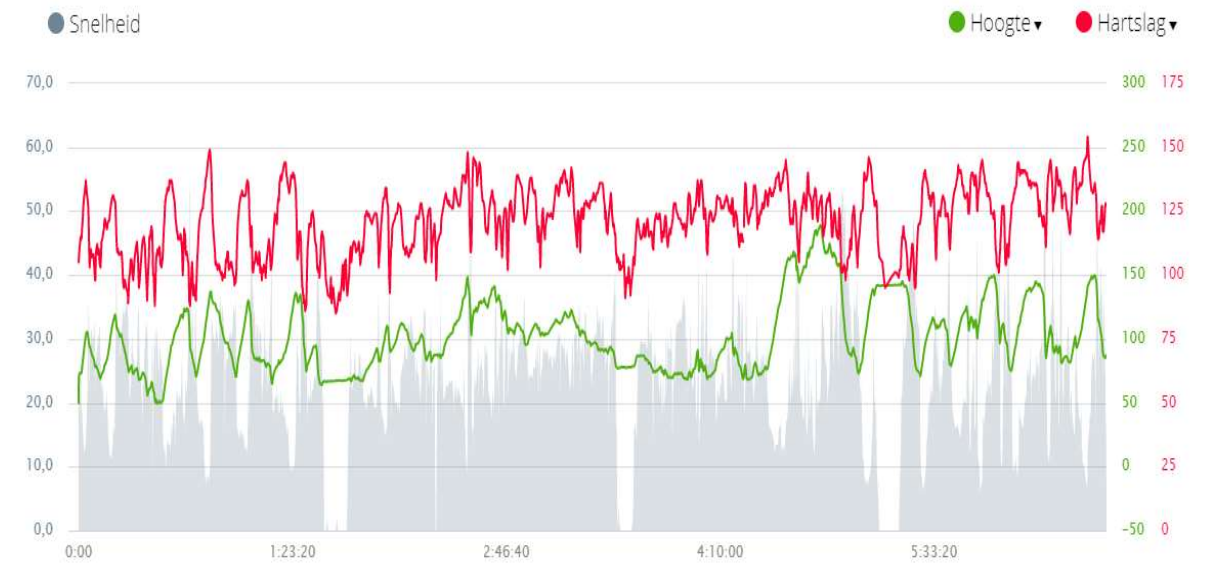
Een heerlijke ambiance geeft dat. Ook nu moet vastgesteld worden dat de organisatie subliem was. Overall vrijwilligers, de drukker punten volledig auto stilgelegd om ons doorgang te verschaffen zonder af te hoeven remmen en de plaatsen om te pauzeren en energie op te laden om de ca. 45 km, wat in België normaal is, en alles met ruim voldoende keuze (bananen, sinaasappel, ontbijtkoek, Brusselse wafels, stroopwafels, honingstaafjes, zoute stengels, energydrink en -repen, water, zelfs winegums. Superv verzorging.

Bij de finish bleek ik te snel voor Anja. Zij had me pas een half uur later verwacht. Ja het tempo zat er goed in, maar ook haar instelling om het vandaag rustig aan te doen en zich niet in het snot te rijden zagezegd hebben hiertoe bijgedragen. Afijn na een telefoontje was ze snel ter plekke en onder genot van een afsluitend biertje hebben we nog wat gekeuveld met andere deelnemers en samen onze tocht minutieus aan ons voorbij laten gaan. Aan alles komt een einde, zo ook vandaag.

“Home, Sweet Home” na ongeveer 2 uurtjes rijden, waarvan ik 3 kwartier toch heerlijk ingedut was. Weer een prachtige dag gehad.

162 km

112 km